

SENOJI LIETUVIŲ LITERATŪROS KLASIKA

Spaudos atgavimo,
kalbos ir knygos diena

Kruopių kaimo biblioteka - filialas

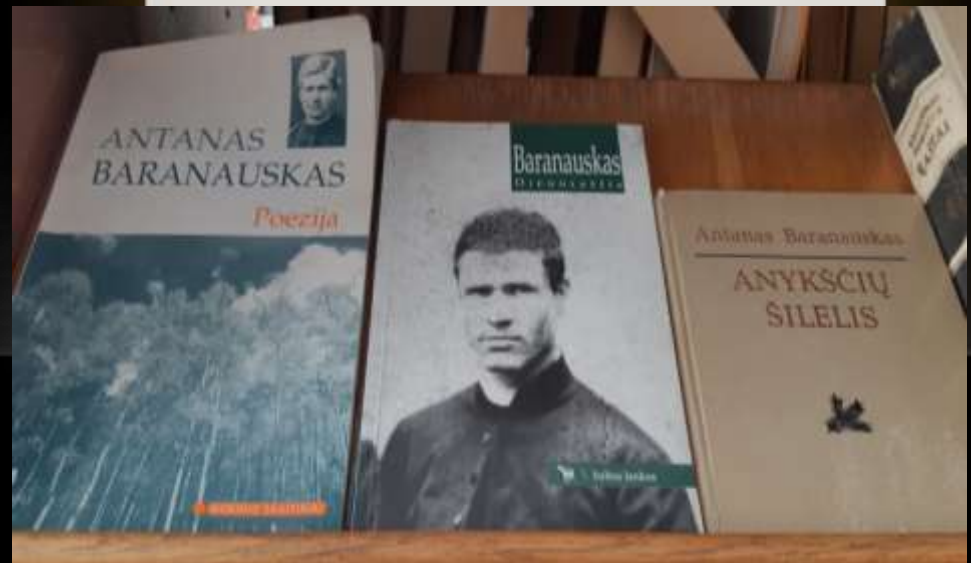
Parodoje
eksponuojamos
žymiausių lietuvių
rašytojų, klasikų
knygos

Mažosios Lietuvos lietuvių
grožinės literatūros
pradininko, klasiko, „Metų“
autorius K. Donelaičio
knygos.

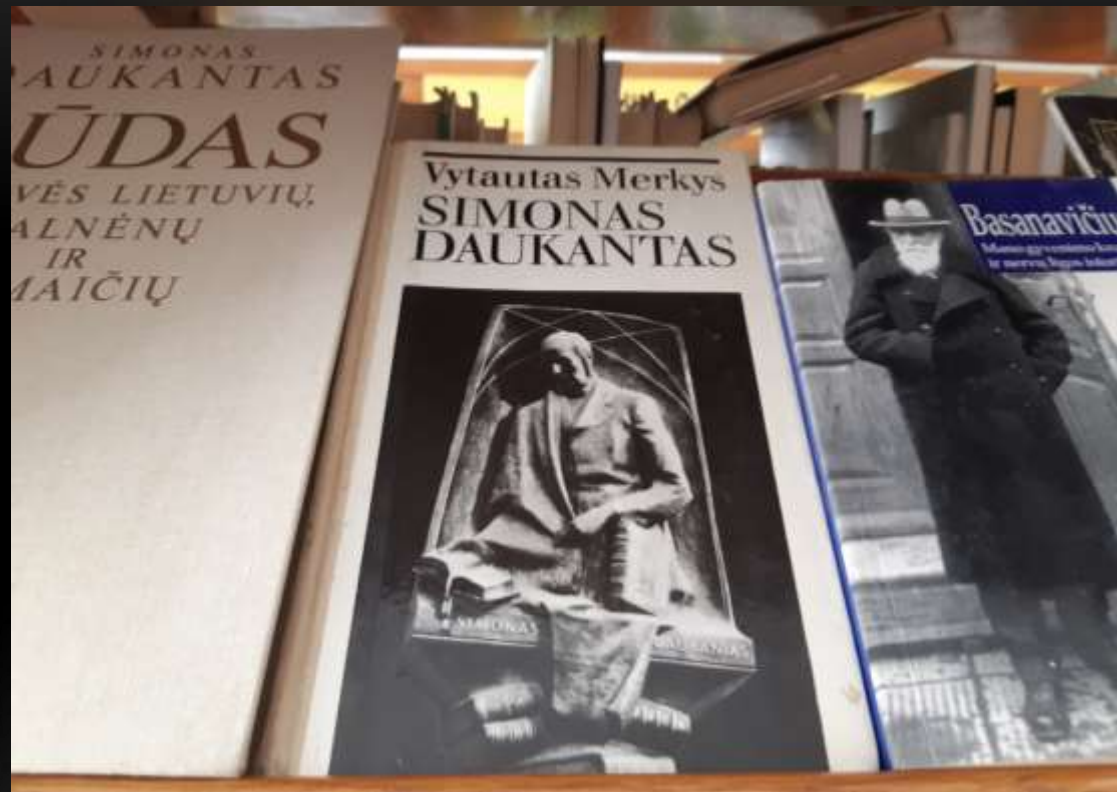

XIX a. vidurio lietuvių
romantizmo poeto,
kalbininko, matematiko,
Biblijos vertėjo, „Anykščių
šilelio“ autorius A.
Baranausko kūriniai.

Lietuvos istoriko, rašytojo ir
švietėjo, vieno iš pirmųjų
tautinio atgimimo ideologų S.
Daukanto kūryba.

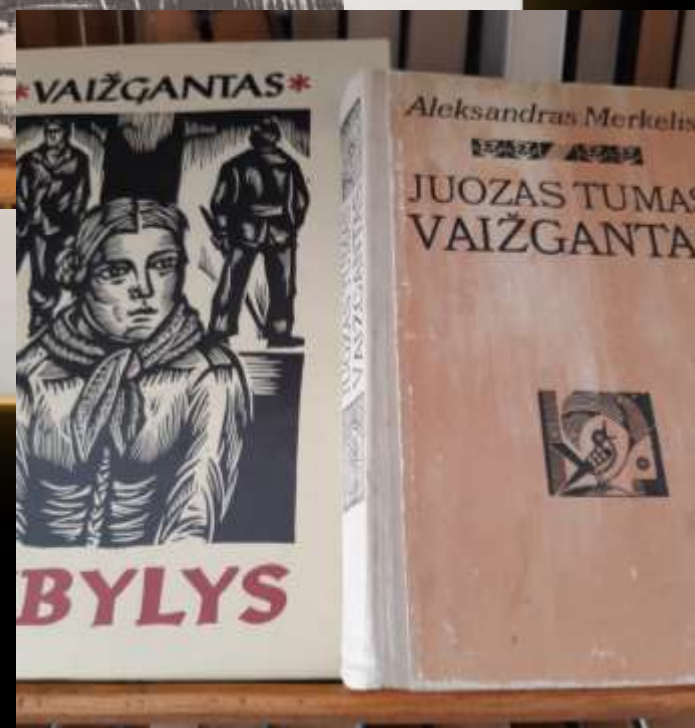
J. Basanavičiaus – lietuvių
visuomenės veikėjo, pirmojo
laikraščio „Aušra“
redaktoriaus, vieno
svarbiausių
nepriklausomybės siekėjų,
mokslininko, gydytojo
knygos.

Maironio – kunigo,
profesoriaus, XIX ir XX a.
lietuvių romantizmo poeto

ir

J. Tumo - Vaižganto –
Lietuvos rašytojo, spaudos
darbuotojo, literatūros
istoriko, kritiko, visuomenės
veikėjo, pedagogo, kunigo
kūryba.

J. Biliūno – XIX a. pabaigos
ir XX a. pradžios lietuvių
prozininko, publicisto, lyrinės
prozos pradininko Lietuvoje,
visuomenės veikėjo

ir

A. Vienuolio – Lietuvos
farmacininko, rašytojo
prozininko, dramaturgo,
muziejininko,
visuomenininko knygos.

Lazdynų Pelėdos – dviejų
seserų rašytojų, kilusių iš
Paragių (Akmenės r.)

ir

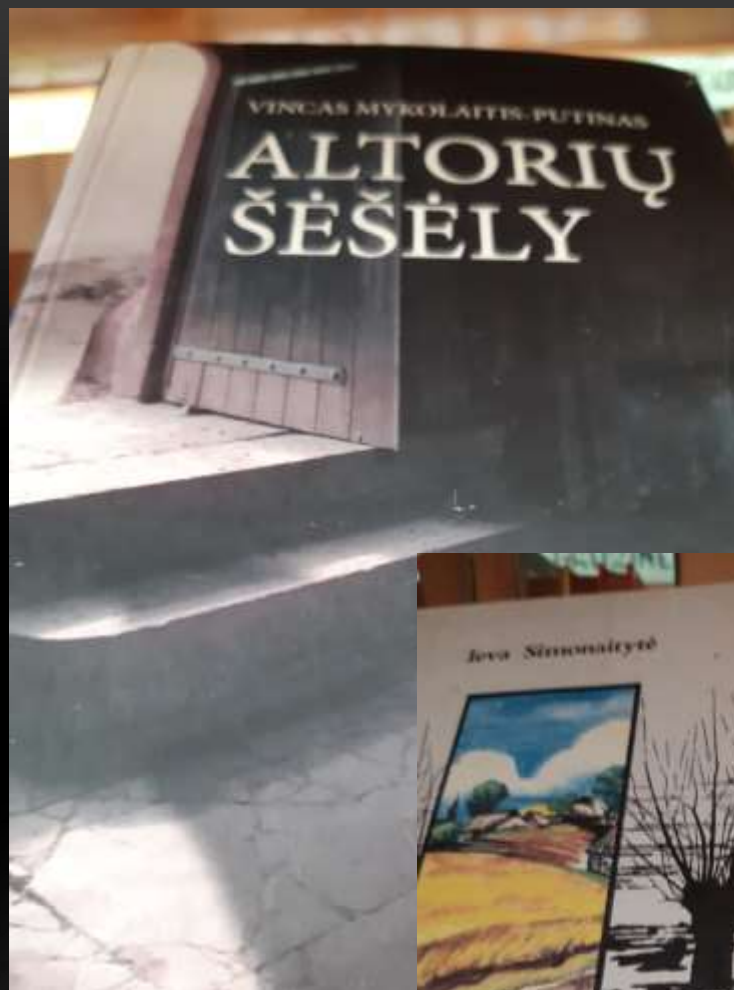
Vytauto Mačernio –
jauniausio literatūros klasiko,
naujosios lietuvių poezijos
pradininko, vieno pačių
reikšmingiausių savo kartos
poetų kūriniai.

V. Mykolaičio - Putino – XX
a. Lietuvos poeto ir
prozininko, dramaturgo,
labiausiai žinomo savo
simbolistiniais eilėraščiais ir
romanu „Altorių šešėly“

ir

I. Simonaitytės – Klaipėdos
krašto rašytojos,
autobiografinių apysakų ir
romanų kūrėjos knygos.

S. Nėries – lietuvių lyrikės,
subtiliausiai perteikusios
moteriškąjį pasaulio jautimą,
gyvenimo džiaugsmą ir
skausmą

ir

Lietuvos poeto, žurnalisto,
redaktoriaus P. Širvio, kurio
tekstais sukurta daug
mėgstamų dainų, poezijos
rinktinės.

Gyvename pasaulyje, kupiname knygų. Jos
lydi mus nuo lopšio per visą gyvenimą. Su
jomis susitinkame kūdikystėje, kai motina seka
pasaką, kai ji, palinkusi prie mūsų, dainuoja
lopšinę... Paskui jau patys „skaitome“,
žiūrėdami paveikslėlius, iš keistų ženklų –
raidžių – dėliodami žodį, sakinį...

Apsiprantame su žodžiu, su knyga ir nedažnai
turbūt pagalvojame apie ją, kaip žmogaus
sukurtą stebuklą.

G. Raguotienė